

Arnth Jensen: Den højtærede Minister udtalte, at der skulde dog være en lille Smule Mening i Tingene. Det indrømmer jeg den højtærede Minister, men det burde Ministeren ogsaa have tænkt paa. Naar Ministeren siger, at naar vi taler de private Skolers Sag, saa er det for at slaa politisk Mønt deraf, saa bør Ministeren komme herop og give Bevis for det. I de Skoledebatter, der har været her i dette Ting siden 1929, har jeg altid staaet som mit Partis Ordfører for at varetage de private Skolers Interesser ligeligt med den offentlige Skoles. Men hvis den højtærede Minister vil se tilbage paa de Skoleforslag, der har foreligget her, saa tror jeg ikke, at hans Parti i sin Stilling kan siges at have tjent i lige saa fuldt Maal de private Skolers Interesse. Jeg ønsker gerne at gøre den Sag op med den højtærede Minister. Masser af Citater fra Rigsdagstidende kan dokumentere, at hvor vi baade i principielle Spørgsmaal og i økonomiske Spørgsmaal har staaet paa disse Skolers Side, har den højtærede Minister og hans Parti været paa den anden Side.

Den højtærede Minister sagde, at Efterskolerne mødte i 1930, men de blev ikke imødekommet. Ja, de mødte i 1930, men de mødte ikke i 1928, da Kommissionen blev nedsat. Men de mødte over for den daværende Regering og sagde, at Forholdene var saadanne, at de ikke mente at kunne klare sig med det Tilskud, der var stillet op, og det er rigtigt, at da sagde alle politiske Partier her i Rigsdagen til Efterskolerne: nu skal I prøve, og de fik saa Løfte om, at Loven skulde blive revideret i 1935. Og i 1935 forelaa der Beviser for, at Skolernes Økonomi var en saadan, at de ikke kunde klare sig; men da fik de det Svar fra den daværende Minister og hans Partier, at den finansielle Situation ikke var saadan, at man kunde give dem mere.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Hvor det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har staaet under Skoledebatterne siden 1929, interesserer mig ikke saa forfærdelig meget i denne Forbindelse. Det, der interesserer mig, er de Kendsgerninger, jeg har fremført, at naar det drejede sig om at vise sin Velvilje med kontante Penge, i Bestræbelser for at skaffe Penge, saa stod det ærede Medlem paa det Tidspunkt, da hans Parti havde Indflydelse her i Landet, paa det Standpunkt, at man sagde: vi er ikke i Stand til at skaffe større Beløb til disse Formaal, og det paa en Tid, hvor Beløbene var langt mindre end i Dag. Det ærede Medlem siger, at Efterskolens Folk kom i 1930

og var ikke tilfredse med den Indstilling, der forelaa. Det gjorde de, men de kom ogsaa i Kommissionen af 1928; dør tog Efterskolens Folk en Særstilling, men Venstre og de andre Partier holdt paa, at man skulde blive inden for de Rammer, som da blev angivet. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem ikke har positive Ting at sige i denne Debat. Jeg har ikke rejst den og ikke ønsket den, og jeg tror ikke, det tjener disse Skolers Interesse, at vi drøfter disse Spørgsmaal paa den Maade, som det ærede Medlem i Dag har rejst Diskussionen paa; men jeg vil paa den anden Side sige til det ærede Medlem, at den Stilling, mit Parti gennem Tiden har taget til de frie Skoler, skal vi nok staa ved, og den skal vi forsvare paa ethvert Sted over for de frie Skoler lige saa fuldt og bedre, end Venstre og det ærede Medlem vil være i Stand til at forsvare deres Stilling, og derfor tror jeg ikke, det tjener hverken det ærede Medlems eller andres Interesse at rejse en Diskussion om disse Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Det er jo godt, at den højtærede Minister er klar over, at han formaar at forsvare Det radikale Partis Stilling til de private Skoler bedre, end Venstre kan forsvare sin. Det kan den højtærede Minister sagtens sige her, hvor jeg kun kan faa Ordet for en kort Bemærkning. Det kunde jo godt være, at hvis vi kom nøjere ind paa dette Spørgsmaal, kunde Ministeren og hans Parti stilles over for visse Kendsgerninger, som ikke var saa morsomme. Men naar Ministeren igen kommer frem med Kommissionen af 1930, gaar han fuldstændig uden om det, som blev udtalt i Kommissionen og i Rigsdagen, at Loven af 1930 skulde være en Forsøgslov. — Ministeren ryster paa Hovedet; saa har han ikke læst Rigsdagstidenden. Jo, det er rigtigt; af denne fremgaar det, at alle var klar over, at nu skulde det prøves. Og da saa den nuværende Ministers Forgænger kom i 1935 med Forslaget og vi fremhævede i Udvalget, at disse Skolers Økonomi var saadan, at den ikke kunde bære, da var baade den højtærede Ministers Partifæller og Socialdemokratiet imod, at vi stillede et Ændringsforslag, idet man sagde: det er den finansielle Situation, som gør, at vi ikke kan gaa med dertil. Nu er den højtærede Minister saa glad ved, at han har Forslag fremme om at udnytte Højskoleloven fuldt ud. Jeg anerkender det, men